BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana

ANY XLV ■ NÚM. 13 | 27 de març de 2016 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PROP DE VOSALTRES

La bona notícia de la Pasqua

En el matí del Diumenge de Pasqua unes dones desil·lusionades per la mort de Crist, que visitaven el sepulcre on havia sigut soterrat pensant que tot havia acabat, i uns deixebles temorosos que havien abandonat el Senyor en el moment de la Creu i estaven amagats per por dels jueus, van rebre un anunci inesperat: Crist ha ressuscitat. Eixe missatge de salvació es continua proclamant com a bona notícia per als homes i dones de tots els temps.

És una bona notícia també per a nosaltres perquè ens diu on està la veritat de la nostra història i de la nostra vida. La Creu és la manifestació més evident de l'odi que pot albergar el cor de l'home i del mal que és capaç d'arribar a fer. Què seria del nostre món si amb la Creu tot haguera acabat? Què seria de la nostra vida si l'horitzó últim fóra la mort? Quin futur tindríem els homes si les injustícies que es cometen diàriament, els efectes de les quals a vegades són irreparables, tingueren l'última paraula? En el nostre món i en la nostra vida no existiria lloc per a l'esperança. Si tot haguera conclòs en la Creu i en el sepulcre, això significaria que els poders del mal s'haurien apoderat definitivament del món i de l'home, obres meravelloses de Déu; significaria que les víctimes de tants odis i de tantes injustícies són, simplement, persones que no han tingut sort en la vida. L'horitzó de l'home i del món seria un horitzó de mort.

Pasqua és una bona notícia per als qui pateixen les conseqüències del pecat i de la mort. Quan escoltem l'anunci pasqual podem dir en el nostre interior: val la pena viure. Encara que en la nostra vida passem moments de nit; encara que de vegades no trobem la resposta al per què de les coses que ens succeïxen; encara que en determinats moments la foscor siga més forta que la llum..., val la pena viure, és un regal que Déu ens haja cridat a la vida, perquè ens vol cridar a una vida més plena.

Pasqua és una bona notícia per a tots aquells que, seguint l'exemple de Jesús, volen passar pel món fent el bé. Quan en el seu interior ressona l'anunci de la resurrecció de Crist poden dir: val la pena viure per als altres.

Malgrat els pocs fruits que moltes vegades produeix tant d'esforç, val la pena fer el bé; encara que l'egoisme i l'ambició pareix que s'apoderen del nostre món, val la pena viure d'una altra manera, perquè és així com es troba la verdadera alegria; encara que moltes vegades els qui segueixen el camí de Jesús siguen tractats d'ingenus, val la pena mantindre's en eixe camí.

La resurrecció de Crist és inclús una bona notícia per als pecadors, per als causants dels mals del nostre món, que també som moltes vegades nosaltres, perquè Pasqua és la festa del perdó dels pecats i de la vida nova en Crist per a tots. El Senyor ressuscitat no vol que ningú quede en poder del pecat i de la mort. Ell ens vol a tots lliures.

Pasqua és una Bona Notícia per al qui pateix, perquè sap que en el seu patiment no està l'última paraula; per al just, perquè se li mostra el premi de la seua justícia; i per al pecador, perquè se li ofereix el perdó dels seus pecats.

Bona Pasqua de Resurrecció per a tots!

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sensibilitat evangèlica i sensibilitat eclesial

No és el mateix tenir sensibilitat evangèlica i tenir sensibilitat eclesial.

Sensibilitat evangèlica significa esperit d'acolliment, de servei, de perdó; vol dir estar disposat a ajudar a qui ho necessita, a reconèixer els propis errors, a posar pau en els conflictes, a subratllar que Déu ens estima a tots. Sensibilitat eclesial vol dir sentir-se membre de l'Església i de la pròpia comunitat cristiana, estar disposat a col·laborar en les activitats parroquials, alegrar-se dels aspectes positius de l'Església i dels cristians i patir per les seves negativitats, reaccionar davant dels comentaris pejoratius sobre el Papa o els Bisbes.

No cal dir que l'ideal és que tots tinguem ben afinades totes dues sensibilitats, de manera que els membres de les nostres parròquies o grups eclesials sentim l'Església com a mare i tinguem l'Evangeli com a criteri de la nostra vida. Però és veritat que les persones o els grups poden tenir nivells diferents en cada una d'aquestes sensibilitats.

En principi, tot en l'Església està en funció de l'Evangeli. La comunitat cristiana està constituïda per persones que creuen en Jesucrist i volen viure segons la seva Paraula; i té la missió de promoure l'Esperit evangèlic d'amor, de perdó i de pau. De fet, però, ens podem trobar de tot. En les comunitats hi ha persones molt entregades: preveres, religiosos, catequistes, consells, grups... Són el «nucli dur» de les comunitats, amb forta sensibilitat eclesial. Doncs bé, en aquest «nucli dur» es pot trobar tota mena de sensibilitats evangèliques, també entre el clergat. Persones que tenen responsabilitats eclesials poden fer comentaris o prendre decisions evangèlicament negatives.

Aquest és un dels sofriments de l'Església, és a dir de tots nosaltres. Una de les primeres missions eclesials és que les persones i els estaments més significatius siguin veritables testimonis de l'esperit evangèlic.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

La buena noticia de la Pascua

En la mañana del Domingo de Pascua unas mujeres desilusionadas por la muerte de Cristo, que visitaban el sepulcro donde había sido enterrado el Señor pensando que todo había terminado, y unos discípulos temerosos que habían abandonado al Señor en el momento de la Cruz y estaban escondidos por miedo a los judíos, recibieron un anuncio inesperado: Cristo ha resucitado. Ese mensaje de salvación se sigue proclamando como buena noticia para los hombres y mujeres de todos los tiempos.

Es una buena noticia también para nosotros porque nos dice dónde está la verdad de nuestra historia y de nuestra vida. La Cruz es la manifestación más evidente del odio que puede albergar el corazón del hombre y del mal que es capaz de llegar a hacer. ¿Qué sería de nuestro mundo si con la Cruz todo hubiera terminado? ¿Qué sería de nuestra vida si el horizonte último fuera la muerte? ¿Qué futuro tendríamos los hombres si las injusticias que se cometen a diario, cuyos efectos a veces son irreparables, tuvieran la última palabra? En nuestro mundo y en nuestra vida no existiría lugar para la esperanza. Si todo hubiera concluido en la Cruz y en el sepulcro, ello significaría que los poderes del mal se habrían adueñado definitivamente del mundo y del hombre, obras maravillosas de Dios; significaría que las víctimas de tantos odios y de tantas injusticias son, simplemente, personas que no han tenido suerte en la vida. El horizonte del hombre y del mundo sería un horizonte de muerte.

Pascua es una buena noticia para los que sufren las consecuencias del pecado y de la muerte. Cuando escuchamos el anuncio pascual podemos decir en nuestro interior: vale la pena vivir. Aunque en nuestra vida pasemos momentos de noche; aunque en ocasiones no encontremos la respuesta al por qué de las cosas que nos suceden; aunque en determinados momentos la oscuridad sea más fuerte que la luz..., vale la pena vivir, es un regalo que Dios nos haya llamado a la vida, porque nos quiere llamar a una vida más plena.

Pascua es una buena noticia para todos aquellos que, siguiendo el ejemplo de Jesús, quieren pasar por el mundo haciendo el bien. Cuando en su interior resuene el anuncio de la resurrección de Cristo pueden decir: vale la pena vivir para los demás. A pesar de los pocos frutos que muchas veces produce tanto esfuerzo, vale la pena hacer el bien; aunque el egoísmo y la ambición parece que se adueñan de nuestro mundo, vale la pena vivir de otro modo, porque es así como se encuentra la verdadera alegría; aunque muchas veces quienes siguen el camino de Jesús sean tratados de ingenuos, vale la pena mantenerse en ese camino.

La resurrección de Cristo es incluso una buena noticia para los pecadores, para los causantes de los males de nuestro mundo, que también somos muchas veces nosotros, porque Pascua es la fiesta del perdón de los pecados y de la vida nueva en Cristo para todos. El Señor resucitado no quiere que nadie quede en poder del pecado y de la muerte. Él nos quiere a todos libres.

Pascua es una Buena Noticia para el que sufre, porque sabe que en su sufrimiento no está la última palabra; para el justo, porque se le muestra el premio de su justicia; y para el pecador, porque se le ofrece el perdón de sus pecados.

¡Feliz Pascua de Resurrección para todos!

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Jubileo de la Vida Consagrada

El domingo 7 de febrero, a las 5 de la tarde, los miembros de Institutos de Vida Consagrada de la diócesis nos encontramos en la iglesia de la Purísima, convocados con motivo del Año de la Misericordia. Allí comenzamos nuestro Jubileo, con la presencia del Sr. Obispo, de nuestro delegado, D. Ramón Labernié, y de varios sacerdotes que nos acompañaron. En procesión nos dirigimos a la Catedral y, allí, tras entrar por la Puerta de la Misericordia, vivimos una Eucaristía muy bien preparada. En ella el Sr. Obispo nos recordó que nuestra misión es hacer presente el amor de Cristo allá donde nos encontremos, y que prácticamente no hay ninguna pobreza en la sociedad en la que no estén presentes los religiosos.

Comentando las lecturas de la misa, nos dijo que debíamos renovar cada día nuestra confianza total en el Señor, fiarnos más de Él que de nosotros mismos, que es la gracia de Dios la que en verdad actúa a través de nosotros en favor de nuestros hermanos, y que nuestras comunidades son signos de lo que debería ser este mundo: una familia de hermanos con toda la riqueza que da la diversidad.

Tras la homilía, y antes del Credo, nos aproximamos todos al altar y leímos juntos una oración del papa Francisco, la oración de los consagrados. En el ofertorio se explicó que nuestras aportaciones económicas irían a un hogar de acogida a personas sin recursos, haciendo más visible nuestro compromiso con los necesitados.

En la acción de gracias tras la comunión, nos ayudó a rezar una canción de un grupo de jóvenes de Benicarló, acompañados a la guitarra por un seminarista.

Almudena Jardon

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Promeses als nens

Avui reflexionarem sobre un tema molt important: les promeses que fem als infants.

Parlo de les promeses més importants, decisives per a les seves expectatives davant les dificultats de la vida, per a la seva confiança en els éssers humans, per a la seva capacitat de concebre el nom de Déu com una benedicció. Són promeses que nosaltres els fem.

A vegades em pregunto si som prou seriosos amb el futur dels nens i amb el futur dels joves! Una pregunta que ens hauríem de fer més sovint és aquesta: ¿som fidels a les promeses que fem als nens, fent-los venir al nostre món? Nosaltres els fem venir al món i això és una promesa, què els prometem?

Benvinguda i cura, proximitat i atenció, confiança i esperança, són algunes de les promeses de base, que es poden resumir en una de sola: amor.

L'amor és la promesa que l'home i la dona fan a cada fill, des que és concebut en el pensament. Els nens vénen al món i esperen tenir la confirmació d'aquesta promesa: l'esperen d'una manera total, confiada, indefensa.

Déu vetlla sobre aquesta promesa, des del primer instant. Recordeu què diu Jesús? Els Àngels dels infants reflecteixen la mirada de Déu, i Déu no perd mai de vista els infants (cf. *Mt* 18,10). Ai d'aquells que traeixen la seva confiança, ai!

I voldria afegir una altra cosa. La seva confiança espontània en Déu mai no ha de ser malmesa, sobretot quan això passa per raó d'una certa presumpció (més o menys inconscient) de substituir-lo a ell. La tendra i misteriosa relació de Déu amb l'ànima dels nens no hauria de ser mai violada. És una relació real, que Déu la vol i la guarda.

Un segon miracle, una segona promesa: nosaltres —pare i mare— ens lliurem a tu, per donar-te tu a tu mateix! I això és amor, que porta una espurna de l'amor de Déu! Però vosaltres, pares i mares, teniu aquesta espurna de Déu que doneu als nens, vosaltres sou instrument de l'amor de Déu, i això és bonic, bonic, bonic!

(Dimecres, 14 d'octubre de 2015.)

Assemblea diocesana de Mans Unides

El diumenge 7 de febrer, al saló d'actes del Patronat de Tortosa, es va presentar la campanya 57 en un acte al qual van assistir-hi diferents equips de voluntaris vinguts dels punts més diversos de la diòcesi així com voluntaris de la delegació a Tortosa.

La trobada va començar amb una oració i unes paraules del nostre bisbe, D. Enrique Benavent, que va remarcar les dues vessants del lema d'aquest any: «Planta-li cara a la fam: sembra». La primera part del lema ens encoratja a no caure en el desànim i a continuar lluitant per eradicar la fam al món i plantant-li cara a aquesta injustícia. La segona part ens invita a sembrar solidaritat entre la nostra societat.

A continuació, D. Germán Jarro, enginyer agrònom vingut des de Bolívia invitat especialment per a la campanya, ens va donar el seu testimoni com a responsable de projectes de desenvolupament integral a Potosí, una zona d'extrema pobresa de Bolívia.

La delegada de Mans Unides, Elena Tortajada, va presentar la nova campanya, amb la qual s'inicia un pla de tres anys en què l'ONG de l'Església treballarà per disminuir la fam en el món i reforçar el dret a l'alimentació de les persones més pobres i vulnerables del planeta.

En l'acte, també es van presentar els dos projectes amb els quals la delegació s'ha compromès recolzar en aquesta campanya, un al municipi de Villa Vázquez, República Dominicana, consistent en el proveïment d'aigua potable, millora dels sanejaments i de la salut, a més de formació en higiene i salut dels beneficiaris. El segon, consisteix en solucionar la greu situació que suposa l'atenció a tota la població infantil que sofreix desnutrició, així com els problemes que afecten la salut sexual de dones joves i fins i tot adolescents, en les zones rurals de Kivumu i Mugina, a Rwanda.

Finalment, els voluntaris van treballar en grup per compartir experiències i reforçar la presència de Mans Unides a les parròquies de la nostra diòcesi.

Delegació de Mans Unides

Jornades de formació per al clergat a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó (Tortosa)

El 8 i 9 de febrer van tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó de les Germanes Teresianes, a Jesús (Tortosa), les jornades de formació del clergat diocesà. El jubileu de la misericòrdia proclamat pel papa Francesc ha centrat el tema d'aquests dies en els que el sagrament de la Reconciliació ha estat el tema especialment desenvolupat.

Més de quaranta sacerdots han participat en les xerrades que el dilluns va oferir Mn. Jordi Font, rector del Seminari de Girona i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya. El ritual i la teologia del sagrament van ser els temes que va tractar. Dimarts va ser el torn del nostre Sr. Bisbe que amb la claredat i precisió pròpia d'un experimentat professor de teologia va presentar la teologia actual cercant una nova imatge de Déu just i misericordiós, concloent amb unes reflexions sobre el sagrament de la Penitència.

AGENDA

- **Dimarts 22,** Tortosa, 11.30 h, Jubileu del Clergat i Missa Crismal.

Horaris Setmana Santa a la Catedral:

- **Dijous 24,** Missa de la Cena del Senyor, 19 h. / Hora Santa, 22 h.
- **Divendres 25,** Celebració de la Passió del Senyor, 12 h. / Processó del Sant Enterrament, 20 h.
- **Dissabte 26,** Ofici Capitular, 10.30 h. / Vetlla Pasqual, 21 h.
- **Diumenge 27,** Pasqua, 12 h, Missa Estacional (concelebrada pels mossens de totes les parròquies de la ciutat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setmana) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. □ **Dimarts** [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. □ **Dimecres** [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. □ **Dijous** [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia; sant Guiu.

Abril

1. □ **Divendres** [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità; sant Hug, bisbe.

2. □ **Dissabte** [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. St. Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitart.

3. □ **Diumenge vinent,** II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setmana) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Nicetas, abat.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre.

Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.»

Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aleluya.*

Te damos gracias, Señor, porque eres bueno, / porque tu misericordia es eterna. / Diga la casa de Israel: / Su misericordia es eterna. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es nuestro orgullo. / No moriré, continuaré viviendo / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los constructores, / es ahora la piedra angular. / Esto es obra de la mano del Señor, / es un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria.

Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.»

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? Ha ressuscitat!

Dijous Sant celebràvem els tres regals definitius del Senyor: el manament nou de l'amor; la institució de l'Eucaristia i la del sacerdoci.

Divendres Sant adoràvem la Creu salvadora on Jesús ens mostrà el seu *amor fins l'extrem* perquè *ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus estimats*.

A la Vetlla Pasqual agraíem les meravelles de la Història Salvadora: la Creació; la fe d'Abraham; el pas del Mar Roig; la promesa divina de no haver de témer per res; la garantia de la paraula de Déu que no queda infecunda; el goig de saber com hem d'agradar Déu; la promesa d'un cor nou; la crida a una vida nova com a batejats.

Avui dins nostre ressona la gran interpel·lació: «*Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat.*»

Amb un avís: *Recordeu com us parlava quan era a Galilea*, el lloc de l'ensenyament de Jesús.

Per trobar-se amb el Ressuscitat cal seguir l'itinerari de Galilea: és a dir, viure segons l'estil de vida predicat per Jesús a Galilea.

Déu el ressuscità al tercer dia i concedí que s'aparegués no a tot el Poble sinó als testimonis que havia escollit. No hauria estat millor que la multitud que l'havien vist morir el veiessin ara ressuscitat amb tot el seu dinamisme diví?

La fe en Crist ressuscitat no és qüestió de notícia puntual de la qual hom pot assabentar-se'n com qui escolta les notícies de la tele. Creure en Crist ressuscitat és experiència de gràcia que cal rebre i viure. Només qui té l'experiència de trobar-se personalment amb el Ressuscitat pot ser-ne testimoni gràcies a un estil de vida que dóna credibilitat personal al testimoniatge.

Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt: identificats amb el veritable *home nou* que és Crist, viviu amb *actituds que escauen a escollits de Déu, sants i estimats* (*Col* 3,12).

Mn. José Luis Arín

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.